

Una teatreria anomenada Barlins

FILA CULTURAL. L'oferta cultural manresana té, des de fa un any, un projecte especialitzat a oferir espectacles de petit format per a tots els públics i gustos, en espai íntim i acollidor, l'antic cafè del teatre dels Carlins.

Després de més d'una cinquantena de propostes, que comprenen bàsicament petites representacions teatrals però també actuacions musicals i recitals poètics, l'espai dels Barlins s'ha convertit en un referent en l'oferta cultural dels dijous i els dissabtes al vespre. La idea de transformar l'antic cafè del teatre dels Carlins en un espai teatral ve de lluny, però de ben prop pel que fa als impulsors. Fa cinc anys diversos actors i actrius joves dels Carlins ja van acariciar la idea de gestionar el cafè com a espai teatral, amb el nom de Barlins, però no va ser fins l'any passat que, arran del tancament del bar, l'actor Dani Ledesma va entomar el repte, inicialment en col·laboració amb la Vermuteria Santa Rita, i posteriorment formant equip amb l'actriu Txell Vall i la ballarina Ariadna Guitart, de reobrir-lo com a "teatreria".

Ariadna Guitart, Txell Vall i Dani Ledesma, gestors dels Barlins Foto: Jordi Alavedra

Els primers passos

Durant la primera temporada, entre maig i desembre de 2017, es van programar dos espectacles per setmana. En la temporada actual, iniciada el mes d'abril amb el concert "dance" del grup Urna, s'ha programat un acte per setmana -en dijous o bé en dissabte-, amb la idea de consolidar una programació estable que ha permès, en paraules de Ledesma, l'existència d'un públic igualment estable, sobretot pel que fa als espectacles de microteatre. Amb una mitjana de cinquanta o seixanta persones per obra, durant aquest curs s'han pogut veure fins al moment sis propostes a càrrec, sobretot, «de gent del territori o propera a nosaltres». Explica Ledesma que la proximitat és un plus a l'hora de crear complicitats amb grups de la zona, als quals se'ls dona visibilitat i, en contrapartida, això contribueix a atreure més públic.

Tot i la multiplicitat de propostes -no descarten programar jam sessions, més dansa i cicles de monòlegs-, els gestors dels Barlins basen la seva programació en el teatre de petit format. «Volem que sigui un espai per gaudir de les arts», comenta Ledesma, però «així com l'oferta musical compta amb molts altres espais a Manresa», afegeix Txell Vall, «la nostra especificitat ens la dona el microteatre». L'espai dels Barlins, d'altra banda, no és un espai qualsevol. S'hi respira ambient teatral pels quatre costats. I molta història. Nascut com a bar de l'entitat, aquí s'hi han fet primeres lectures, assaigs i brindis d'estrenes. En l'espai ara utilitzat per al microteatre fins no fa gaire s'hi feien encara tallers de teatre. «És un espai romàntic», explica Ledesma, que funciona com a bar els dies que hi ha actuació.

Microteatre, una proposta d'èxit

Aquest nou format teatral va sorgir a Madrid, el 2009, amb el nom de Microteatro por dinero, i ràpidament va estendre's per tota la península, Europa i Amèrica. Consisteix a presentar obres de curta durada -15 minuts-, en espais petits -i sovint insòlits-, amb poquíssims actors i davant un aforament reduït de persones. A Barcelona cada any s'organitza, des del 2014, el Festival Píndoles, que permet donar a conèixer nous muntatges i fer-los girar pel territori. Els actors Ivan Padilla i Lara Díez -l'Anna Gabriel de Polònia- hi han recollit més d'un premi. Companys de formació i professió, Padilla i Díez han compartit un munt de propostes teatrals, bé sigui com a Retret Teatre o en solitari, representant obres de microteatre escrites i dirigides per ells mateixos. Aquest és el cas de "Jocs perillosos" (2017) i "Notícies de futur" (2018), representades totes dues als Barlins, un espai cultural que, per a Díez, «respira vida, a diferència d'altres equipaments culturals, que sovint són espais de mort». Dels Barlins remarca l'aire de lloc de trobada, que «permet quedar una estona abans amb els amics, fer el got i, en acabat, veure teatre».

En relació amb el teatre en format convencional, en què «cal dedicar-hi tota una tarda o un vespre», el microteatre pot servir per atraure tant aquelles persones que disposen de poc temps com captar públic nou. Segons Padilla, és una mena d'opció "fast food", a bon preu i amb un plus de proximitat, tant com pugui ser-ho el menjador de casa. Remarca que no es tracta, però, d'un gènere menor, sinó d'obres més condensades i de textos més explosius, que reclamen de l'actor un concentració més intensa i immediata. Confessa que sovint es cansa més fent microteatre que representant una obra convencional. Lara Díez, dramaturga a més d'actriu i directora, sap bé que escriure una obra de microteatre és igual de complicat que escriure un bon microrelat: «En poc temps passa de tot: hi ha d'haver un plantejament, uns personatges, unes situacions, uns girs, sorpreses».

Nova programació

Així com el teatre de petit format és una oportunitat perquè a través d'ell es donin a conèixer noves cares de joves actors, també representa un bon entrenament per als autors. És una manera senzilla i ràpida d'experimentar embrions d'obres més ambicioses. A Díez, el microteatre li ha permès comprovar el funcionament d'"Herència abandonada" abans de convertir-la en una obra de més llarga durada. Per al mes de juny, i en espera de reprendre la temporada a l'octubre, Barlins ha previst la representació de la versió reduïda de la comèdia "Toc Toc", de Laurent Baffie, en la qual participen les actrius Tàtels Pérez i Mireia Cirera, i els actors Dani Ledesma i Ivan Padilla, sota la direcció d'Albert Ruiz, que també n'ha fet l'adaptació, amb el títol de "Cita amb teràpia". Això serà el dia 7 i el diumenge 10 actuarà Nico Roig, per a qui les cançons són, fet i fet, també microhistòries escèniques.

I més endavant, cap a finals d'agost, hi haurà també a Manresa, com l'any passat, un festival que aplegarà diverses produccions microteatral, escrites, dirigides i interpretades per autors i actors bagencs. Diu Padilla que la febre del microteatre, com totes les modes, potser passarà, «perquè ara mateix és una novetat, i especialment quan es representa en llocs insòlits i singulars», però quedarà sempre com una proposta cultural més. El que és segur, ara mateix, és que la gent de Barlins té corda per a temps. Per a ells, el teatre ha deixat de ser un temple per convertir-se en un espai compartit, en què públic i actors transiten pel mateix escenari.